

Jak wpływasz na otoczenie, działając w sieci?

WIEDZA W PIGUŁCE

Kiedy publikujemy w sieci informacje na swój temat, zwykle udostępniamy też informacje o innych ludziach. Zamieszczanie fotografii i filmów, na których znajdują się nasi znajomi, oznaczanie ich nazwisk w serwisach społecznościowych, zmiana statusu związku czy pisanie o tym, gdzie się znajdujemy i co robiliśmy, to zachowania, które dotyczą nie tylko nas. Wybory, których dokonujemy w tym zakresie, mają wymiar etyczny.

Nowe technologie stwarzają możliwości, których nie było nigdy wcześniej. Łatwo się tym zachłysnąć. W sieci dostępne są strony, na których dorośli publikują fotografie swoich pociech (np. „Reasons my son is crying”), nie zastanawiając się ani nad uczuciami milusińskich, ani nad innymi skutkami swojego działania. Niedługo dzieci będą mogły odnaleźć w Internecie zapis całego swojego życia — w portalach społecznościowych rodzice nie tylko dokumentują pierwsze kroki potomstwa, ale publikują też zdjęcia USG płodu (w 2011 r. Facebook umożliwił nawet zakładanie kont nienarodzonym). A przecież Internet to nie rodzinny album fotograficzny — to raczej rodzaj kartoteki, do której dostęp ma każdy.

Gdy ktoś udostępnia w serwisie społecznościowym zdjęcie z imprezy, zwykle nie zastanawia się nad skutkami tego działania. A konsekwencje mogą być różne, czasami trudne do przewidzenia. Może komuś będzie po prostu przykro (konsekwencje subiektywne), a może zostanie mu obniżona ocena z zachowania (obiektywne). Może będzie miał nieprzyjemności, ponieważ jego bliscy dowiedzą się z Internetu o tym, jak spędza wolny czas (krótkofalowe), a może za jakiś czas nie zdobędzie wymarzonej pracy, gdyż potencjalny pracodawca znajdzie w sieci jego ośmieszające zdjęcie (długofalowe).

Nikt nie chciałby znaleźć w sieci kompromitujących materiałów na swój temat. Zdarza się x jak w przypadku 16-letniej Amandy Todd, która popełniła samobójstwo po tym, gdy zamieszczono w Internecie jej zdjęcie topless — że prowadzi to do tragedii. Takie sytuacje stanowią jednak margines, codzienna [nad]obecność w sieci być może wielu Twoim znajomym zupełnie nie przeszkadza. Ponośysz jednak odpowiedzialność za to, co publikujesz na ich temat.

Z jednej strony mamy prawo do komunikacji, do prezentowania własnych opinii, przedstawiania poglądów; z drugiej — mamy też prawo do określonego traktowania, do autonomii informacyjnej, czyli decydowania o ujawnianiu informacji na swój temat oraz kontrolowania informacji dotyczących własnej osoby, którymi dysponują inni. Autonomia informacyjna zależy od indywidualnych preferencji. Są ludzie, którzy po prostu nie chcą, by ktoś miał wgląd do ich fotografii — pewien mężczyzna wytoczył Nk.pl proces, gdy znalazł w sieci zdjęcie klasowe z lat 70. ze swoim nazwiskiem.

Nie wszyscy mamy tę samą wrażliwość, a materiały raz zamieszczone w sieci nie znikają, nawet jeśli je skasujemy. Za każdym razem należy się zatem zastanowić, czy upublicznienie informacji o kimś (zdjęć, nagrań, statusów) bez jego wyraźnej zgody jest na pewno w porządku. A w razie jakichkolwiek wątpliwości — po prostu o to zapytać.

ZADANIA SPRAWDZAJĄCE

Zadanie 1.

Zdecyduj, które z poniższych zachowań wyrażają poszanowanie dla autonomii informacyjnej innych osób:

- ☐ zapytanie o zgodę przed publikacją zdjęcia innej osoby;
- ☐ publikacja zdjęcia innej osoby i poinformowanie jej o tym;
- ☐ opisanie innej osoby na blogu, z wykorzystaniem jej imienia i nazwiska;
- ☐ opublikowanie w sieci kompromitującego zdjęcia swojego dziecka;
- ☐ opisanie zdarzenia z udziałem innej osoby w taki sposób, by uniemożliwić jej identyfikację (np. pominięcie cech charakterystycznych sytuacji, zmiana niektórych szczegółów).

SŁOWNICZEK

- **autonomia informacyjna:** ważny aspekt prywatności, prawo do samodzielnego decydowania o ujawnianiu informacji na swój temat oraz do kontrolowania informacji dotyczących własnej osoby, którymi dysponują inni.
- **etyka:** namysł nad wartościami i moralnością (m. in. jej źródłami, racjonalnymi podstawami itp.). Jest czym innym niż sama moralność, którą można sprowadzić do wskazań takich jak "nie kłam", "nie rób drugiemu, co tobie niemiłe". Etyka poddaje te proste zasady w wątpliwość, sprawdza, czy są słuszne i uniwersalne.
- **media społecznościowe:** różnorodne narzędzia umożliwiające użytkownikom internetu rozbudowaną interakcję. W zależności od charakteru tej interakcji wyróżniamy wśród nich fora, czaty, blogi, portale społecznościowe, społeczności gier sieciowych, serwisy crowdfundingowe i wiele innych.
- **prywatność:** sfera życia człowieka, w którą nie należy wkraczać bez pozwolenia. Ma ona swój aspekt cielesny, terytorialny, informacyjny i komunikacyjny. Prywatność jest chroniona przez prawo (m.in. przez Konstytucję RP i akty prawa międzynarodowego). Ograniczenie prawa do prywatności możliwe jest tylko w określonych sytuacjach (na przykład ze względu na bezpieczeństwo publiczne czy ochronę zdrowia).

Tekst: Urszula Dobrzańska, scenariusz: Weronika Paszewska, konsultacja merytoryczna: Wojciech Budzisz, Małgorzata Szumańska, Michał "rysiek" Woźniak. Materiał pochodzi z serwisu edukacjamedialna.edu.pl prowadzonego przez Fundację Nowoczesna Polska.

Udostępniono na licencji [Creative Commons Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).

Źródło: <http://edukacjamedialna.edu.pl/lekcje/jak-wplywasz-na-otoczenie-dzialajac-w-sieci/>.

Publikacja zrealizowana w ramach projektu „Świadome i bezpiecznie w świecie mediów i informacji”.

Podstawa programowa:

2012/IV/WOS/c4

2012/IV/WOS/c6

2012/IV/WOS/t6

2012/IV/WOS/c6/roz

2012/IV/WOS/t2/roz

2012/IV/ETYKA/c2

2012/IV/ETYKA/t4